[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]
gen med de hidtil gældende lønregler, med bunkebryllupsaktioner og med de ændringer, vi står overfor i dag, klart viser, at nu må det snart være slut med forsørgerlønsprincippet. Tænk, hvad denne ændring, som vi står overfor at gennemføre, medfører af administration! Der skal ansøges for at få fuldt tillæg, ansøgningen skal behandles af ministeriet, og hele ordningen medfører, at finansministeren i større udstrækning end hidtil skal undersøge tjenestemænds privatliv. Det er en meget betænkelig udvikling; det hele bliver mere og mere snørklet og viser, hvor umuligt forsørgerlønsprincippet er. For at komme bort herfra må den kommende lønningskommission se det som sin opgave at skrive en lønningslov og ikke en forsørgelseslov eller en sociallov — og helst så hurtigt som muligt.

Finansministeren *(Kampmann)*: De bemærkninger, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp gjorde tilsidst, går jeg ud fra ikke specielt er rettet til mig. Det ærede medlem ved, at jeg ved fremsættelsen af skattereformforslaget har givet udtryk for, at jeg mener, beskatningen ikke skal rette sig efter folks ægteskabelige stilling, og jeg har akkurat samme opfattelse med hensyn til de tilsvarende spørgsmål i lønningsloven.

I anledning af de to spørgsmål, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen fremdrog vedrørende fortolkningen og administrationen af de lempede bestemmelser i § 95, vil jeg sige, at når vi nu tager ordet „ganske" ud af lovteksten, må det medføre, at der praktiseres en lempeligere fortolkning, og formuleringen må kunne give mulighed for i noget større omfang end hidtil at imødekomme sådanne ønsker som omtalt af det ærede medlem hr. Svend Jørgensen med hensyn til de kvindelige tjenestemænd.

Vedrørende de af det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp stillede spørgsmål vil jeg sige, at jeg synes, at nu må vi se, hvordan praksis vil udvikle sig. Da vi talte med tjenestemændenes centralorganisationer herom, var der almindelig enighed om, at vi skulle konsultere hinanden fra tid til anden for at få et fornuftigt resultat. Der er ingen tvivl om, at det, vi er nået frem til her, er betydelig fornuftigere end den hidtidige ordning. Det synes jeg foreløbig man skulle være taknemlig for, og skulle det vise sig, at vi i administrationen — det tror jeg ikke vil finde sted — ikke følger den sunde fornuft i disse afgørelser, tror jeg nok, tjenestemandsorganisationerne skal være på vagt og melde sig.

Jeg skal iøvrigt anbefale det høje ting at stemme imod det underændringsforslag, som er stillet fra kommunistisk side, og ligeledes at stemme imod de 4 ændringsforslag, stillet af det kommunistiske parti, der ville medføre en udgift for statskassen på 35 mill. kr. Iøvrigt takker jeg udvalget, fordi det har indstillet, at lovforslaget gennemføres med de af mig stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran)
forkastedes med 90 stemmer mod 6.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen (se foran)
forkastedes med 91 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen (se foran)
forkastedes med 91 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen (se foran)
forkastedes med 91 stemmer mod 6.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

§§ 3—5
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 2 i betænkningen (se foran)
forkastedes med 93 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen, gående ud på indsættelse af en ny paragraf, *vedtoges* enstemmigt med 93 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.